

" ปริญญาวิชาชีพกับปริญญาชีวิต "

อยากให้ทุกคนได้อ่านบทความดีๆ เลี้ยวหนึ่งจาก ท่าน ว.วชิรเมธี

ที่เมืองไทยปีที่แล้วมีข่าวเกรียวกราวมาก
คือมีดาราคนหนึ่งซึ่งมีชื่อดังมาก
เป็นคนดำเนินรายการคนคั่นคน
ดร.อภิวัฒน์ วัฒนางกูร นะ
มาเรียนที่อเมริกา
เป็นคนเพอร์เฟคชันนิส
ทำงานทุกอย่างต้องดูดีที่สุดในแต่ละงาน
ล้างเสร็จแล้วแกต้องเอามาดมดู
ว่าสะอาดจริงมั๊ย
กลับไปเมืองไทยก็ไปเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย
มีแฟนก็จีบดาวมหาวิทยาลัยเลย
ต้องให้ดีที่สุด
เวลาแกไปเสนองานอะไรต่าง ๆ
เขียนไว้สามแผน
แผนที่หนึ่งลูกค้าไม่ซื้อ
แกเสนอแผนที่สอง
แผนที่สองลูกค้าไม่ซื้อแกเสนอแผนที่สาม
ใครไปดีลงานกับแกติดทุกราย
แกมีบ้าน มีรถ มีลูก มีภรรยา
มีธุรกิจ
มีชื่อเสียงทุกอย่าง
แกมีทุกอย่าง
วันหนึ่งแกพักผ่อน
หลังจากที่ทำงานแบบไม่ได้พักเลย
ลุกเมียไปขอพบ
บอกไปเจอพ่อที่ออฟฟิต
วันหนึ่งแกไปพักที่ปากช่อง
ตื่นขึ้นมากลางวันล้มฟุบลงไป
ภรรยาพาเข้าโรงพยาบาล
ตรวจพบมะเร็ง

พอบบปัปเป็นระยะสุดท้ายเลย
จริง ๆ แ่าก็เตื่อนตลอด
แต่พอไม่มีเวลาไปตรวจมันก็แก้ไม่ได้
แ่กไปนอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล
แล้วก็สารภาพให้รายการคนค้นคน
บันทึกชีวิตแ่ก
ก่อนจะเสียชีวิต
แ่กก็ไปนอนให้พ่อแม่เช็ดเนื้อเช็ดตัว
แ่กก็บอกว่าสังเวชตัวเองมากแทนที่ลูกจะได้ดูแลพ่อแม่
กลับมาเป็นว่าพ่อแม่ต้องมาดูแลลูก

ก่อนจะเสียชีวิตแ่กให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์คมชัดลึกบอกว่า
พ่อดีเคยบอกว่า
เกิดเป็นคนต้องได้ปริญญาสองใบ

ปริญญาใบที่หนึ่ง
"ปริญญาวิชาชีพ"
เราจะต้องทำมาหากินเป็น
กินอิม นอนอุ่น พุดง่าย ๆ
ล้งไปในกระเป๋าแล้วมีเงินใช้
อยากจะนอนมีบ้านเป็นของตัวเอง
แ่กนี่คือปริญญาวิชาชีพ

แต่"ปริญญาวิชาชีวิต"
ซึ่งเป็นปริญญาใบที่สองที่พ่แ่กบอกไว้
แ่กบอกว่าผมสอบตกโดยสิ้นเชิง
ผมเป็นดอกเตอร์จากอเมริกาได้ปริญญาวิชาชีพ
แต่ปริญญาวิชาชีวิตสอบตก
เพราะอะไร
เพราะทำงานจนป่วยตาย

ก่อนที่จะเสียชีวิตแ่กได้สารภาพว่าผมได้เตรียมทุกอย่าง
บ้าน รถ

มอบมันให้กับลูกและภรรยา
แต่ในวันที่ผมมีทุกสิ่งทุกอย่าง
ผมกลับลืมมอบหนึ่งอย่างให้กับลูกและภรรยา
สิ่งนั้นคือสิ่งที่ผมลืมและทำให้ผมล้มเจ็บใหญ่ครั้งนี้
สิ่งทีว่านี้คือผมลืมมอบตัวเองเป็นของขวัญให้กับลูกและเมีย
เพราะทำงานหนักจนกระทั่งป่วยตาย

นี่คือปริญญาวิชาชีวิต
ธรรมชาติเราจะต้องมี
ถ้าเราไม่มีธรรมชาติ
เราจะกลายเป็นหุ่นยนต์เท่านั้นเอง
ที่ทำงานแทบล้มประดาตายแล้วสุขภาพไม่ดี
ดังนั้นเมื่อเราทุกคนทำงานแล้ว
อย่าลืมชั่วโมงสุขภาพของตัวเองในแต่ละวันนะ
แต่ละวันควรมี
ให้ดูแลตัวเอง ดูจิต
ดูใจตัวเอง
ว่าเราเอ๊ะมันทุกข์
มันทุกข์มากเกินไปรีเปล่า
แบกเรื่องโน้นเรื่องนี้
เกินไปหรือเปล่า
พยายามลดลงในแต่ละวัน ๆ
เพื่อที่ว่าอะไร
เพื่อที่ว่าเราจะได้ปริญญาสองใบในชีวิต
หนึ่งปริญญาวิชาชีพ
เราทำมาหากินจนประสบความสำเร็จร่ำรวยมั่งคั่ง
มีเงินมีทองใช้มีบ้านอยู่
แต่ต้องไม่ลืมปริญญาใบที่สอง
คือวิชาธรรมชาติ
สำหรับจะดูแลชีวิตให้ดำเนินอยู่ในทางสายกลาง
ไม่ทุกข์เกินไปไม่เดือนร้อนเกินไป
ทำอะไรให้พอดี
พอดีอยู่ดีมีสุข
อยากเที่ยวให้ได้เที่ยว

อยากพักให้ได้พัก
อยากทำบุญให้ได้ทำบุญ
ลูกหลานมาหา ก็ให้ได้มีเวลากับลูกกับหลานบ้าง
อย่าวิ่งไปจนซ้ายสุด ขวาสุด
และมารู้สึกตัวอีกทีทำจนล้มเจ็บใหญ่ไม่ได้
เพราะอะไร
เพราะว่าสิ่งสูงค่าที่สุดในชีวิตของเรา

เคยมีคนไปทูลถามพระพุทธเจ้า
ว่าอะไรคือสิ่งสูงค่าที่สุด
บางคนก็ตอบเงิน
บางคนก็ตอบเพชร
บางคนก็ตอบทอง
บางคนก็ตอบอำนาจ
บางคนก็ตอบราชบัลลังก์
พระพุทธเจ้าบอกไม่ใช่
สิ่งสูงค่าที่สุดในชีวิตของพวกเขาเธอคือสุขภาพและชีวิต
สุขภาพก็คือการที่เราไม่เจ็บไข้ได้ป่วย
คนที่สุขภาพดีดีมีน้ำธรรมดาก็อร่อยนะ
และก็ชีวิตของเรา